

kasser skal ophøre at optage nye Medlemmer, og Kassernes Forpligtelser afvikles paa den Maade, at alle Kassernes Formue indestaar for Forpligtelserne. Paa denne Maade vil Afviklingen ske i en meget lang Aarrække, idet Kasserne lige til det nuværende Tidspunkt har optaget de oftest ganske unge nye Præster, og for disse Forsikrings Vedkommende vil Forpligtelserne normalt først blive aktuelle til et langt ud i Tiden liggende Tidspunkt. Ministeriet har fuldt ud kunnet slutte sig til Udvalgets Forslag om, at det eventuelle Overskud skal komme Præstestandens Efterladte til gode, idet Formuen helt skriver sig fra Præsternes Indskud, der nogle Steder har været højere end nødvendigt. At raade Bod herpaa ved en Bonusudbetaling til de nuværende Interessenter vilde ikke være retfærdigt, idet langt den væsentligste Del af det forventede Overskud hidrører fra længst afdøde Præster. Derimod finder man, at det er en smuk Tanke, at et Overskud skal komme Efterladte efter hele Præstestanden til gode.

For de gejstlige Hjelpeenkekasser har Ministeriet i Forslaget fulgt den af Udvalget foreslaaede Ordning. Disse Hjelpeenkekasser er opstaaet oprindeligt ved frivillige Bidrag fra Præster for at bøde paa den Urimelighed, der var en Følge af de gældende Regler for Udredelsen af Præsteenkepensioner. En Præsteenke havde efter Danske Lov Ret til $\frac{1}{8}$ af Embedets visse Indtægter, men naar der kom to Enker paa Kaldet, skulde de dele en almindelig Enkepension. Efterhaanden blev Forholdet da ordnet saaledes, at samtlige Præster i Stiftet, paa hvis Embede der for Tiden ikke hvilede Enkepension, skulde overtage Andenenkernes Pension. I de fleste Stifter har man hvert Aar paalignet det fornødne Beløb til Dækning af Andenenkernes Pensioner, og disse Kasser har derfor ingen Formue. I nogle Stifter har man derimod opkrævet et aarligt Gennemsnitsbeløb, og derved er der, navnlig i Sjællands Stift, fremkommet en ret betydelig Kapital. For de Stifters Vedkommende, hvor der ingen Formue er, foreslaas Hjelpeenkekasserne straks ophævede, saaledes at Lønningsfondene overtager Forpligtelserne, en Ordning, der faktisk allerede er indført i nogle Stifter. For de Stifter, hvor der er Formue, maa dennes Renter forlods fradrages i det Beløb, som Lønningsfondene skal udrede. Kun Sjællands Stift har en saa stor Formue, at den netop kan dække den aarlige Udgift, men efterhaanden som Enkerne falder bort, vil der her fremkomme en betydelig Kapital, som er fremkommet ved Præsternes Bidrag og foreslaas til

sin Tid henlagt til den foran nævnte Understøttelsesfond.

Idet man med Hensyn til de enkelte Kassers Forhold henviser til det i Udvalgets Betænkning oplyste, skal man endnu gøre nogle Bemærkninger til enkelte af Lovforslagets Bestemmelser.

Til § 2.

Fra samtlige Direktioners Side er der fremsat Ønske om, at Pensionen ikke maa sættes lavere end til, hvad den udgjorde i Aaret 1927. Ministeriet har dog ikke ment at kunne fastslaa dette i Loven, idet det først efter en forsikringsmæssig Opgørelse af samtlige Kasser kan afgøres, om Status tillader dette.

Til § 3.

Ved Forslaget om Sammensætningen af Bestyrelsen for Fællesenkekassen har Ministeriet imødekommet et Ønske, der er fremsat af flere af Enkekassernes Direktioner. Tanken havde oprindeligt været, at Ledelsen skulde overdrages til Direktionen for Sjællands Stifts Enkekasse med Tiltrædelse af et af Kirkeministeriet valgt Medlem. Men det maa erkendes at være naturligt, at der gives de øvrige Stifter en Adgang til at deltage i Bestyrelsen, idet Midlerne stammer fra alle Stifter. Og vel tilhører langt den største Kapital Sjællands Stifts Enkekasse, men den største Del af Formuen stammer fra Roskilde Stift, der for faa Aar siden er udskilt fra Sjællands (Københavns) Stift og har Andel i Sjællands Stifts gejstlige Enkekasse.

Til § 4.

Ved de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser imødekommer man ligeledes et Ønske, som er fremkommet fra flere af Kassernes Direktioner. Det vil være praktisk i Begyndelsen af bevare de lokale Styrelser, da Pensionsnyderne for det meste bo i vedkommende Landsdel, og Formuen er anbragt i Ejendomme paa Stedet.

Til §§ 5—6.

Som det fremgaar af de almindelige Bemærkninger, kan det næppe antages, at der for Tiden vil være Mulighed for at tilskynde noget til den foreslaaede Understøttelsesfond Selv om Kasserne straks vil give et ikke ringe aarligt Overskud, vil den forsikringsmæssige Opgørelse sikkert vise, at det er nødvendigt at henlægge betydelig Kapital til Imødegaaelse af de ikke aktuelle Forpligtelser. Det vil være nødvendigt, at Formuen maa bevares for det principale Formaal, saa-